

Evangéliumi hírnök SUSPENSE

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

49-IK SZÖVETSÉGI KONVENCIONKRÓL

AZOK, akik résztvettek a magyar baptisták évi konvencióján, ami a Fulton Rd.-i gyülekezet szépen dekorált templomában folyt le július hó 11-től 15-ig, amely gyülekezetnek lelkipásztora Petre Gábor, — határozottan megérezhették azt, hogy ezévi nagygyűlésünkön velünk volt az Isten és irányította ügyeinket.

A fölmerült fontos ügyek tárgyalásai alatt, az emberi gyarlóságokból fakadó gyöngeségek, itt-ott most is megnyilvánultak ugyan, de a jelenlévő isteni hatalom azokat helyreigazította.

Az elnök, Bógár József Testvérünk, pontossággal nyitotta meg a konvenciót. Üdvözölte a megjelent delegátusokat és vendégeket, miután Révi Illés Testvérünk áldásos áhítatot vezetett. A vendégfogadó gyülekezet lelkipásztora, Petre Gábor, üdvözölte a konvenciót, a zsol-táriró szavaival: "Boldog nép az, amelynek Istene a Jehova." Isten egyesítse az Ő népét e konvención, e nagy gondolat körül: Mi, Isten fiai és leányai vagyunk s mint olyanok, legyünk óvatosak szent ügyeinek intézésében.

Miután a pénztárosaink örvendetes évi jelentését meghallgatta a gyűlés, a vagyoniügyi bizottságunk ajánlatára, a konvenció elhatározta, hogy külmisziókat újabb egyezer és nyolcszáz dollárral segíti előre. Ebből a pénzügyi bizottságunk ajánlatára, a konvenció elhatározta, hogy külmisziókat újabb egyezer és nyolcszáz dollárral segíti előre. Ebből a pénzügyi bizottságunk ajánlatára, a konvenció elhatározta, hogy külmisziókat újabb egyezer és nyolcszáz dollárral segíti előre.

(Rev. Molnár Antal misszionárius évi jelentését aug. 15-iki számunkban, egész terjedelmében közöljük.)

A konvenció egyik legfontosabb tárgya, az Aggmenházunk átköltözésének kérdése volt, amit úgy oldott meg a gyűlés, hogy a mult konvenció által megbízott hármass bizottság nevében, Rev. Balla György által tett jelentés alapján, a konvenció a szakbizottság vezetése és irányítása mellett lefoglalja és, ha lehetséges, azonnal megvásárolja, az ajánlott \$42,000 dolláros floridai birtokot. E határozat értelmében, Aggmenházunk a jövőben is Watervlieten marad, de — ha lehetséges majd a megvásárolt birtokon építjük fel Aggmenházunkat. A bizottság meglett bizva, hogy saját tagjai közül küldjön ki szakértő embereket a birtok megtekintése és esetleges megvételére. Vancsa Sándor Testvér felajánlotta magát és kocsiját, hogy leviszi a bizottsági tagokat Floridába. Ezt az áldozatot is köszönettel vette a konvenció.

Aggmenházunk igazgatójának, — Rev. Attilának évi jelentésében örvendezett a konvenció. A jelentés szerint, intézetünkben rend, békeség és szeretet van. Nehézségek, bajok ott is jelentkeznek, de Isten segítségével, azok elintézéshez, megoldáshoz jutnak. A konvenció megköszönte igazgatóknak ezévi jelentését.

Előadóink tényleg szép és épületes anyagot hoztak magukkal a konvencióra. Bikacsán Walter lelkipásztor a Szentháromságról tartott előadása, Lehman János lelkipásztor, hazament Testvéreinkről tartott Emlékeztető beszéde; Tatter Vilmos chi-

A KONVENCION ELHANGZOTT — JELENTÉSEK, ÉS ÉRTEKEZÉSEK

cagói prédikátor mélyenszántó felolvasása, — amit itt, a lapunkban közlünk és titkárunk, Molnár B. évi jelentése és a Keresztiségről tartott s Rev. Biró Jr. Evangéliumot a népnek" című előadása, — mind áldásosan ható jelentések és előadások voltak, amiket a nagygyűlés élvezettel hallgatott végig.

Az esti evangélizáló istentiszteletek alkalmával mondott prédikációk építőek voltak — a nagy templomot zsufolásig megtöltő közönség számára. Az ének- és zenekarok áldásosan közreműködtek. Az összevont énekkart Kish E. vezette.

A női egyesületek, a diakónusok és az ifjúságunk, valamint a Vasárnapi Iskola évi konferenciái haladást, erőt jelentenek Szövetségünk területén. Elfelejtethetlen és áldásos volt a péntek este, a Női konferencia műsoros estéje, Kurtz Lajosné elnöknő vezetése mellett s ugyszintén az Ifjúsági est szombaton, amit a nagy, összevont, 35-tagból álló zenekar, a templom előtt tartott gyönyörű koncertje vezetett be Mayer Lajos karmester dirigálásával. Bent a templomban folytatták zenészeink a gyönyörűnél is szebb előadásait, Mayer és Kish Ernő Testvéreink vezetése mellett. Ilyen szép egyházi zenét már régen hallottam! Köszönjük!

Aggmenházunk igazgatóságának és a vagyoniügyi bizottságunknak ajánlatára, a konvenció elfogadta azt a javaslatot, hogy az intézet megépítésére bocsássunk ki 350 drb. 100, azaz százdolláros részvényt 5 évre,

amely után a konvenció a résztvevőknek 5 százalékos kamatot fizet.

A konvenció ideje alatt delegátus és vendég Testvéreink, valami négyezer dollár értékű részvényt jegyeztek előre. Ezek a részvények törvényesen, bankilag biztosított részvények lesznek, amit melegen ajánlunk összes Testvéreinknek. Az érdeklődők forduljanak Szöv. titkárához ebben az ügyben, akinek pontos címe: **Rev. Molnár Balázs, 14 Sulliman ave Bridgeport, Conn.**

A konvenció az elmaradott és új ügyek során foglalkozott az 1958-ik évben tartandó jubileumi konvenciónk kérdésével. Megtudtuk azt is, — hogy mivel egy évben két konvenciót tartott a Szövetségünk, — azért lesz 58-ban 50 esztendő amerikai misszióknak.

Ezzel kapcsolatban felmerült az a gondolat is, hogy a jubileumi konvenciót egyik magyarul nagyobb városban kellene megtartani, — mire Bretz Emil Testvérünk, rögtön meghívta a jubiláló konvenciót. A gyűlés örömmel fogadta. 1947-ben Bridgeport, Conn.-ban levő gyülekezetünkben tartjuk meg nagygyűlésünket.

Nem mulaszthatom el pár szóban megemlékezni a vas. d. e. Istentiszteletről, amelyen magyar nyelven prédikált Rev. SMIDT és angol nyelven Rev. Bikacsán Testvérünk. Telt ház volt. Az Istentisztelettel kapcsolatosan, a konvenció Urvacsorához járult. Szolgáltak a házigazda mellett: Rev. Molnár titkárunk és az E. H. szerkesztője. Valóban ezt az Istentiszteletet kellene mindig koronázó Istentiszteletnek neveznünk, — mert valóban annak bizonyult. Az "Áldott legyen a frigy" című ének éneklése alatt valami különös isteni érzés ragadta meg a szívemet. Ebben a csodálatos isteni szövetségben köti össze Isten faj, nevelés és ismeretre való tekintet nélkül az övéit egy nagy közösségben és egy nagy megbízásban: "Azért elmenvén, tanításokat minden népeket, megkeresztelvén őket Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében, és ime én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig." — Mt. 28:18-20.

Azt hiszem, mindnyájunk őszinte gondolatát tolmácsolom, amikor e-

A Szövetségi Titkár évi jelentése.

Rev. William B. Molnar

Felolvasta a 49-ik konvención, Clev. O. ban

Kedves Elnök tv. k. delegátusok és k. konvenció:

ISTEN iránt való igaz hálával hozom a k. konvenciónak második évi jelentésemet. Hozzánk való jószágát Mennyei Atyánk újból bebizonyította abban, hogy egy esztendőn keresztül vezetett előre és sok örömben és áldásban részesített bennünket. Hálával tekintünk vissza és jó reménységgel nézünk előre.

Mindannak dacára, hogy titkári megbízatásomat csupán csak gyülekezeti munkám mellett bírom elvégezni, próbáltam egész esztendőben figyelemmel és imával kísélni Szövetségünk munkáját. Jelentésem ezen megfigyeléseknek az eredménye. Sok esetben tudom, hiányos és lehet, de a legjobb belátásom szerint hozom ezen rövid jelentést.

Megemlítésre méltó a Szövetségünkben levő organizációk működése. A Női Szövetség hatásos munkát végzett és végez. Figyelmük kiterjed minden munkakörre, melyet a Szövetségünk kebelén hordoz és imával és pénzzel támogatják azokat. Ifjúsági Egyesületünk szintén igyekszik közreműködni Szövetségi feladatainkban. Bizonyítja ezt az is, hogy \$500.00-t magukra vállaltak azon \$5,000.00-os összegből, amelyet Szövetségünk a belmissziói segélyezésére óhajtott gyűjteni.

Azonban, az ifjúsági egyesületben legjobban érezhető, hogy még ha mi nem is akarjuk meglátni a változást, az csak eljött, vagy hamarosan el fog jönni. Azok az ifjak, akik még közelebből ismerték a szövetségi munkánkat, többé már nem ifjak és az ő segítségük hiányzik. Hogy azok, akik mint ifjak, nagy odaadással támogatták Szövetségünket, — teszik-e mint idősebbek és, ha nem, miért nem. Egyike a legfontosabb

zen a helyen is köszönetet mondok a vendégfogadó gyülekezetnek, pástortorának és családjának a kedves és általunk élvezett szeretetükért. Őszinte köszönet mindenért!

Emeritus

dolgoknak, amelyet Szövetségünk tanulmányozhat, mert attól függ életben maradásunk.

A másik nagy dolog pedig az, — hogy mit tesz Szövetségünk arra nézve, hogy jelenlegi ifjainkat érdekeltesse és támogatásukat megszerezze és megtartsa.

Diakónus testvéreink szintén működnek és érdeklődésüknek kifejezést adnak különféle gyűléseken. Azt hiszem, a közelmúltban alakult meg a központi diakónus egyesület, mely keleti gyülekezeteinkben már évek óta működik. Gratulálunk a testvéreknek. Szerintem sokkal több jogot érdemelnek ezek az organizációk, különösen szövetségünk anyagi ügyeiben, — mint amivel jelenleg rendelkeznek.

Az "American Baptist Convention" az utóbbi években nagy súlyt fektetett a "Layman" munkára és bebizonyosodott, hogy ahol a férfiak erős, értelmes Keresztyének, akár gyülekezetben akár a Szövetségben, ott halad előre a munkája. Örömmel látjuk diakónus és más gyülekezeti vezető testvéreinket, a testvérnők mellett a munkában.

A Vasárnapi Iskola és Leányegylet, gyülekezeteinkben sokkal többet bírnak tenni, mint szövetségileg. Azt hiszem, minden élni vágyó gyülekezetben volt szaporodás a vasárnapi iskolában, az elmúlt esztendőben. Ha sajnálattal kell is néznünk, hogy a magyar osztály kisebb lesz, de örül a szívünk, hogy ifju és gyermekosztályaink szaporodnak.

Köszönettel tartozunk, — és ne maradjunk adósok Szövetségünkben munkálkodó egyéneknek. Mi soha nem bírjuk eléggé megköszönni a Rev. Attila ts. és tv.-nőnek szolgálatait menházunknál. Nekünk talán még fogalmunk sincs arról, amit ott nekik tenni kell öregjeinkkel. Sok mindenről nem lehet jelentést adni és sok mindent nem lehet pénzzel megfizetni. Hála az Urnak Attila testvéreinkért és mi, mint Szövetség, értékeljük, amit tesznek és imádkozunk érettük.

Rev. Molnár Antal misszionáriusunk és k. neje, szintén megérdemlik, hogy naponként imádkozzunk értük. Ők lelki közösségtől távol, — nagy istentelenség között, politikai

Titkári jelentés

veszélyben végzik az Ur munkáját, amellyel mi megbíztuk őket. Hála az Urnak, már bent vannak az épületben, amelyet Isten segítségével, — nagyrészen a Vér tv. és tv.-nő pénzén, Szövetségünk imaházának megvehetett. Reményünk az, hogy saját épületjük használata nagyrészen megkönnyíti a misszió munkát. Imádkozzunk tovább is érettük!

Az Evangéliumi Hirnök szerkesztője, Rev. Petre Adalbert tv. is hűséges szolgálja Szövetségünknek. Ő több otthonban jelenik meg Szövetségünk nevében, cikkei által, mint akármelyikünk. Amit ő ír vagy közöl cikkeket, úgy ismerik sokan Szövetségünket. Az övé nagy megbízás, komoly felelősség és sokszor köszönet nélküli fáradozás. Hordozzuk szerkesztőnket szíveinkben és hozzuk őt az Ur elé imában. Most is megköszönjük Petre Adalbert tv.-nek a jó munkát, melyet egész esztendőben végzett.

A Biblia Magyarázó írói is köszönetet érdemelnek. Munkájukat idősebb testvéreink különösen értékelik és hisszük, hogy sok helyen még mindig fontos szerepet tölt be. Azonban, szerintem, kellene praktikusabb módot találni arra, hogy a vasárnapi iskolai leckéinket, — ha kell, rövidebb magyarázattal, jutányosabban hozzuk. Kétszeres, vagy tízszeres köszönetet érdemel Jack Stegné tv.-nő, a newyorki gyülekezet hűséges tagja, aki mint Schmatz tv.-nő kezdte meg a Biblia Magyarázó készítését és kiküldözését.

Mindazáltal, hogy szívében egy ember, nagy helyet elfoglalt, mégis maradt hely benne még a Biblia Magyarázónak is és több felelősségei mellett, mindez ideig folytatta ezt a nagy munkát. Mivel ő önmagának ezen munkáért fizetést nem vett, hanem inkább saját pénzéből támogatta a Biblia Magyarázót, — így Szövetségünknek sok pénzt megspórolt, sőt talán teljesen lehetővé tette ezen mű kiadását. Köszönjük Steg tv.-nő fáradozását, áldozatkészségét és hálát adunk az Urnak ő érte. Szeretnénk, ha még ezután is tartana a szívében helyet Szövetségi munkánk iránt és, ha talán nem azon a téren, amelyen eddig munkálkodott, de va-

lamely más fontos munkában, segítséget nyújtana.

Szövetségi pénztárnokaink mind köszönetet érdemelnek nagy mun-

A Szövetség Uj Elnöke

Rev. Bretz Emil

AZ AMBSZ folyó évi júliusban tartott konvencióján, Rev. BRETZ EMILT, a Shaker Téri magyar baptista gyülekezet szeretett lelkipásztorát választotta meg új elnökévé.

Bretz Testvérünk hét évvel ezelőtt jött Amerikába s azóta a fent megnevezett gyülekezetben végzi az Ur munkáját. A hét esztendő éppen elegendő idő volt arra, hogy ebben az új hazában, közel 50-évvél ezelőtt kezdődött baptista munkába beletekintsen, azt tanulmányozza s alkalmas vezetőjévé válljon amerikai magyar baptista munkánkban.

Bretz Testvérünk Magyarországon született és ott nevelkedett fel. A magyarországi baptizmusnak egyik legerősebb terjesztője és evangelistája volt éveken keresztül s a Pest Szent Erzsébeti diakonissza otthonnak alapítója és igazgatója.

A nehéz, elviselhetetlen politikai helyzet üldözte őt is ebbe a szabad országba. Itt, hála Istennek, megtalálta helyét s komoly lelki munkát végez az amerikai Debrecentben levő keleti gyülekezetünkben.

A Fulton roadi gyülekezetben tartott szép konvenció, most Testvérünket arra méltatta, hogy a következő konvenciói esztendőben vezére és irányítója legyen missziói munkánkban.

Üdvözljük új elnökünket és hinni merjük, hogy a komoly megbízásban, elnöki munkáját hiven, az össz bizottságokkal karöltve fogja végezni s ebben a konvenciói évben, az elvégezetlenül maradt fontos ügyeink, egészséges megoldást nyernek és vezetése mellett, misszióink egy lépéssel előbbre halad.

Isten áldását és segítségét kérjük új elnökünkre!

káikért. Rev. Kinda Sándor tv. szöv., Rev. Balla György tv. aggmenházi és Szász János tv. irodalmi pénztári munkáikért. Ezek mind időt, erőt szentelnek megbízatásuk elvégzésére. Hála értük az Urnak.

Még a titkár is szolgálja Szövetségünket, amikor arra alkalom vagy szükség van. Persze, mivel az utazásra se időnk, se pénzünk nincsen, leginkább levelezés által érintkezünk gyülekezeteinkkel és az egyénekkkel. Személyes munkát végeztem a Welland kanadai prédikátor és gyülekezet közötti problémával kapcsolatban. Sajnos, nem értünk el semmi eredményt. Megjelentem a missziói bizottság elnökével a Perth Amboy-i gyülekezetben, az ottani testvérek meghívására. Tárgyaltunk és imádkoztunk. Hála az Urnak, ott már szolgálatban van egy ifju prédikátor, LeRoy Dancer személyében, aki feleségével együtt, a múlt év májusában graduált az Easter szemináriumból. Kívánjuk ugy a prédikátorra, mint a gyülekezetre Istenünk áldását és vezetését.

A levelezést igyekeztem fenntartani Rev. Molnár Antal tv.-ékkel, azonban az idő hiánya sokszor akadályozott ebben.

Megjelentem a cartereti gyülekezet új imaház helyiségének felajánlási ünnepélyén. Ez a gyülekezet a Rev. Matuskovocs tv. vezetése alatt, csodálatos eredményt ért el. Közel száz tagja van a gyülekezetnek, három szépen megorganizált énekkar működik és a vasárnapi iskolában megjelenők száma felül van százon.

Megvettek egy gyönyörű helyen, 11 lotból álló birtokot, ahova a közel jövőben, imaházat és prédikátor lakást számítanak építeni. Matus tv és tv.-nő teljesen belevetették magukat az Ur munkájába. Mivel Matus tv. végezi gyári munkáját is, félős, hogy egészsége nem fogja bírni azt a gyorsaságot, amelyet jelenleg folytatnak. Hiszük, hogy az Ur, aki eddig oly csodálatosan megáldotta őket, velük lesz és célhoz is vezeti azt a gyülekezetet. Legyünk éberek és vigyázók, hogy a múlt hibáért és tévedéséért, el ne veszítsünk lelkeket, sőt egy egész gyülekezetet.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

Konvenció után.

OLYAN SOKSZOR tapasztaltam már, hogy konvencióikon melegen ajánltunk bizonyos dolgokat. Nagy hangon támogatuk bőbeszédű hozzászólásainkkal. Meghallgattuk a lelkes, szép, jól kidolgozott felolvasásokat, előadásokat és prédikációkat, de... munkaterületükre, városunkba hazaérve, annyira belevetettük magunkat a lokális dolgokba, hogy minden közösgyőről megfeledkeztünk. Pedig: minden jóakaratu ember tudja azt, hogy a határozatok, tanítások, nem csak azért vannak, hogy lelki élvezetet nyújtsanak a hallgatónak, hanem azért is, hogy azokat átvigye a gyakorlati életbe. A Biblia is azt tanítja: "Aki csak hallgatója az igének és nem megtartója, az megcsalja önmagát." Jak. 1:22.

Hisszük, hogy szerencsésen hazaérkezéskor, kedves Testvérem, kedveseid közé és már kipihentet fáradalmaidat. Bizunk abban, hogy mit a konvención Istentől nyertél, azokat értékesíteni fogad gyülekezetekben. De azt is hinni merjük, hogy megemlékezel azokról a konvención tárgyalt közös ügyekről is, amelyek közös támogatásunk és imánk nélkül, életben nem maradhatnak. Kül- és belmissziók, irodalmunk, Aggmenházunk, stb. támogatása éppen olyan fontos feladata minden gyülekezetnek és minden keresztyén embernek, mint a lokális munkának fentartása.

Nem egyezem meg soha azzal a gondolkodással, hogy csak akkor adjunk mások megsegítésére, mikor fölösleg van, mert, ... ha mindent mi magunk emésztünk fel a gyülekezetben fel lehet emészteni, akkor önző, magunknak való keresztyénké válunk. Az önzés pedig bűn, azt tanítja Isten. Gyakorolnunk kell továbbra is a jótékonyt és missziózt, az újtestamentum szellemében.

Az pedig úgy tanít minket, hogy a keresztyének nem a fölöslegről, gazdagságukból, hanem a "szegénységükből adakoztak" másoknak megsegítésére.

Hosszu pásztorcadások tapasztalatai is alátámasztják állításomat. Amikor a misszió s más közös ügyeink támogatásáról volt szó az általam szolgált gyülekezetben, amikor semmi pénzünk nem volt a kasszában és testvéreink között is kevesen dolgoztak s keveset adakozhattak, még akkor is az Ur olyan csodálatosan rendelte ki mindig a szükséges pénzeszeget, hogy az egész gyülekezet csodálkozott rajta.

Amikor templomok építésére kollektáltak lelki testvéreink gyülekezetünkben, a vagy Aggmenházra, — soha senkit el nem utasítottunk s mikor a gyűjtés elindult, bámulattal tapasztaltuk az erős százasoknak az összegyűjtését.

Ezzel csak azt akarom bizonyítani, hogy az Ur ügyeit, a missziózt és jótékonykodást, nem lehet és nem is szabad ceruzával kiszámítani. "Az Ur csodásan működik," — mondja az énekiró is. Adjunk az Urnak mindig alkalmat s majd tapasztaljuk a Biblia tanításának beteljesedését: "Mentől jobban adakozunk, annál jobban gazdagodunk." Gyülekezeteink, a közügyekre adott adakozás miatt, soha, de soha nem fognak megfogyatkozni.

Törekedjünk megvalósítani határozatainkat, Vigyük át az életbe a hallott evangéliumi igazságokat s tapasztalni fogjuk Urunk bőségesebb áldását.

Uj tisztviselők a Szöv.-ben:

Elnök: Rev. BRETZ Emil, Cleveland, O.

Alelnök: Rev. BIKACSÁN WALTER,
New Brunswick, N. J.

Jegyzők: Mrs. Louis KURTZ, Passaic,
N. J. és Rev. SMIDT Henry, Los Angeles,
California.

Tiszteletbeli Elnök:

Rev. VÉR FERENCZ, Dayton, O.

Az Ifjúsági Szövetség pénztárosa:

Richard STEG, 6953 — 150th Str.
Long Island, N. Y.

Következő számunkban

folytatjuk a konvenciói jelentések és felolvasások közlését, köztük: Rev. MOLNÁR Antal missziói jelentését Argentínából és Rev. MOLNÁR Balázs értekezését is a "Kereszttség fontosságáról."

A Szöv. Titkár Jelentése

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

Köszönjük továbbá Szövetségünk többi tisztviselőinek, bizottságainak hűséges fáradozását, imáját, érdeklődését. Azonban, meg kell hogy említem, hogy bizottságainknak többet kellene foglalkozni szövetségi ügyeinkkel konvenciók között, mint eddig tették. Különböző határozatainkról megfeledeztünk a másik konvencióig, vagy olyan sokáig nem foglalkozunk a dolgokkal, hogy aztán nincs időnk azt bevégezni. Amikor valami tulkésőre van hagyva, az éppen olyan nevetséges, mint valakit látni esernyő alatt, miután a nap lement és az eső elállt. Igyekezzünk tehát mindnyájan a reánk bízott munkát, az Ur segítségével, idejében bevégezni.

Hála az Urnak, nekünk nem kell azt mondanunk, hogy "ezüstöm és aranyam nincsen nekem." Az Ur — megáldotta Szövetségünket értékes birtokkal. A Daytonban levő lakásokkal nem igen sok gondja van a Szövetségünknek. Azt hiszem, hogy azokkal kapcsolatban, sokkal több köszönettel tartozunk VÉR Ferenc tv.-nek mint sokan azt tudnák. Ő sok munkát végez és végeztet ott, amiről sokkal többet hallanánk, há ő ott nem volna. Hála az Urnak VÉR tv.-ért.

Menházunkkal az utóbbi időben, többet foglalkoztunk. Talán a jelenlegi konvenciónknak egyik legfontosabb feladata a menházzal való foglalkozás. Egész esztendőben figyelemmel kísértem mindent, amit olvastam vagy hallottam az Aggmenházról. Különböző keleti gyülekezetekben hallottam tagjaink véleményét. Ennek alapján, és szerény fel fogásomból, azt kell, hogy mondjam, hogy menházunk nemcsak új épületre szorult, hanem egy teljesen új alapra, amelyen egyéneket felveszünk és ott tartunk.

Évekkel ezelőtt, és talán mind ez ideig, nagy szükség volt egy olyan aggmenházra, amilyent mi, az Ur segítségével, fenntartottunk. Magyar népünk között voltak szegények, magányosok, az angol nyelvet nem ismerő testvérek. Azoknak kellett egy otthon, ahol megnyugodhat-

Titkári jelentés

tak. Ma a helyzet egészen más. A mult esztendőben, hála az Urnak, volt alkalom pénzszerzésre és a mi magyar népünk ilyesmiben nem elmaradtott nép. Majdnem mindenki szerzett valami kis birtokot. Ezenkívül az állam mindenkinek, aki csak dolgozhatott. "Social security" segílyt ad, amire eléri a menházba bemegető kort. Még városi és állami segílyt is könnyebb kapni, mint a menházunk kezdete ideje alatt. Az embernek a szabadsága és szabadjoga, egyike a legkedvesebb kincseinek és, ha csak van miből megélnie, azt nem adja fel.

Szerintem menházunknak — csak úgy van jövője, ha azt kedvezményes alapra és vonzóbb helyre tesszük. T. i. fizetéses lakókat tartunk, akik a megszabott összegen kívül, saját birtokukkal rendelkeznek és olyan helyre tesszük a házat, ahová öreg és nyugalomba vágyó népek elmennek.

Ha lesznek még idős, bevétel nélküli és magányos testvéreink, azokat, mint Szövetség, támogatjuk és Aggmenházunkban eltarthatjuk, — *tehát a jótékonyági szellemet nem* tehát a jótékonyági szellemet nem vesszítjük el és egyben . . . azoknak, akiknek tehetségük van, jogaikat és szabadságukat nem vesszük el.

Ez beválik ma több intézetben és azt hiszem, nálunk is be fog válni. Azt a gondolatot, hogy új menházat építsünk ott, ahol most van, velem beszélő gyülekezeti tagok közül kevesen támogatták. Pedig nekünk — mégis csak figyelembe kell vennünk gyülekezeteink tagjainak a véleményét. Legyünk tehát ezen a téren is óvatosak, vigyázók, jól körültekintők. Tartsuk szem előtt Jézus szavait: "Mert közületek ha valaki tornyot akar építeni, avagy nem megszámlálja-e leülván először az ő költségét, ha vagy-e annak elvégzésére való költsége? Hogy minekutána a fundamentumot felvetette, és elnem végezhetette azt, meg ne csufolják őtet mindenek valakik azt látják. Ezt mondván: Ez az ember elkezdette volt az építést s nem vihette véghez." — Luk. 14:28.

Ezen számadáshoz tartozik a következő statisztika. Husz esztendő-

vel ezelőtt, az 1936-ban kiadott jegyzőkönyvben, 46 gyülekezetből jelentést ad 2427 tagról. 1953 óta külföldi kérdőívek lettek gyülekezeteinkhez kiküldve, amelyek alapján, most kb. 25 gyülekezet van Szövetségünkben és kerek számban valami 1600 tag. Ha nálunk is úgy van, mint minden más gyülekezetben, — vallásfelekezeti különbség nélkül, — hogy csak két-harmad része a tagságnak aktiv adakozó, akkor van kerek számban 1000 tagja Szövetségünknek, aki támogatja a közös munkánkat. Ezen ezer tagnak egy része angol, akik szövetségi munkánkról mit sem tudnak és nem is igen várhatunk tőlük nagyszabású érdeklődést. Egy másik része az ezer tagnak gyermek, akik szintén nem értik a magyar nyelvet és tehetségük sincs arra, hogy közös ügyeinket támogassák.

Ezen számadáshoz tartozik ez is: Gyülekezeteink, hála az Urnak, végre az önállóságra lettek kényszerítve az angol szövetségek által. Ez elég nagy terhet tett minden gyülekezetre, de különösen a kisebb csoportokra. Aztán gyülekezeteink belátják, hogy a prédikátornak is meg kell élni, gyermekeit nevelni és taníttatni kell, — és kezdenek rendes fizetést adni nekik. Ez Pál apostol szerint, "kiváltképpen" való kötelessége és felelőssége minden gyülekezetnek. Isten munkája és munkása ellen való véték, akármelyik gyülekezetnek pénzt adni más célra, ha a prédikátora nemkap rendes fizetést, — például hasonlót a korabeli tagjaihoz.

A misszió munka, az evangélium prédikálása, lelkek megmentése az egész világon, amiről jeligenk szép bizonyosságot tesz, a második főfeladata minden gyülekezetnek. Mikor ezen két, Istentől reánk bízott feladatnak a gyülekezet vagy Szövetség eleget tesz, és még van ereje és tehetsége, akkor terjeszkedhet más munkába, amely össze van kötve a Jézus Krisztus által reánk bízott munkával.

Ezen, Jézus által javasolt számadás közé tartozik még az is, hogy a gyülekezeteink, — ahol esetleg prédikátori üresedés történik, — a helyét — angolnyelvű prédikátorokkal

töltik be. A 38 prédikátor közül, akiknek nevük az 1936-iki jegyzőkönyvben van, csak 5 aktiv gyülekezeti vezető van ma Szövetségünkben és ez, ugye, azt jelenti, hogy néhány esztendő múlva, még több új és idegen vezető jön a gyülekezeteinkbe, az elsőik teljesen kiesnek a munkából s bármily nagy lesz bennünk a vágy és törekvés Szövetségünk iránt, az erő mégiscsak a gyülekezeteinkben marad. És, ha az új bejövő pásztorokat nem érdekli Szövetségünk, akkor kevés támogatást várhatunk gyülekezeteinktől. Új, angolnyelvű prédikátorainktól pedig — nem várhatjuk, hogy időt, erőt szenteljenek arra, amit nem értenek és nem tudnak.

Azt hiszem, ezzel a problémával — szembe kell néznünk és a dolgot bölcsen kell kezelnünk és orvosolni, amíg arra időnk van, ha akarunk létezni, mint Szövetség.

Hála az Urnak Vér Ferencz testvérért, aki, ahol anyagi hiány van, kipótolja és, ha nem is sok pénz jön be gyülekezeteinktől a munkára, — mégis birunk létezni. Mi azt jól tudjuk, hogy Vér tv. örökké fog élni a mennyben, de attól tartunk, hogy itt a földön, nem lesz Szövetségünkben örökké és a terhet gyülekezeteinknek kell felvenni nagyobb erővel.

Senki sem lát a jövőbe, csak az Ur. Nem érdemes azt mondani, hogy ennyi vagy annyi esztendő múlva hogy lesz. De szerintem, az tény és világos, hogy mint magyar Szövetség nem sokáig végezhetünk terjedelmesebb munkát. Ha fejlődni akarunk, át kell váltanunk az angolnyelvre. Itt nem azt akarom mondani, hogy hagyjunk fel a magyarnyelv használatával teljesen, hanem azt, hogy folytassuk kitartóan, mindig nagyobb mértékben az angolnyelv használatát munkás és közös gyülekeiseinken. Szerintem, Szövetségünk nevéből már most ki kellene hagyni a nemzeti elkülönítést, hogy senki ne érezze magát onnét kizárva, csak azért, mert nem magyar, és tudjuk gyülekezeteink angol tagjait hívni egy olyan konvencióra, amelyen ott-hon érezhetik magukat. Ezt megtettük gyülekezeteinkben és, hála az Urnak, még azok is, akik a legnagyobb ellenségei voltak a változta-

Titkári jelentés

tásnak, be kell, hogy ismerjék, hogy javukra vált.

Majdnem minden városba jönnek déli, fundamentális Baptista testvérek, akik nem igen akarnak akár-melyik gyülekezethez tartozni. Azok szeretik a mi hitnézetünket és gyülekezeti életünket. Jó volna őket közösségünkbe fogadni és alkalmat adni nekik a munkára úgy gyülekezeteinkben, mint Szövetségünkben. És világos, hogy ezek nem fognak beolvadni se magyar gyülekezetbe, se magyar Szövetségbe. A haladás, fejlődés áldozatot követel mindnyájunktól. A meghalás csak annyit, — hogy hagyjunk mindent úgy, amint van. Hogy melyiket válasszuk, teljesen rajtunk áll, vagy tőlünk függ.

Ha volna időm, szerettem volna még valamit mondani elaggott prédikátoraink érdekében. Amint halom, a magas árak elég nehézséget okoznak részükre. Ajánlatos volna a vagyoniügyi bizottságunknak foglalkozni az üggyel, hogy Szövetségünk több segínyt adhatna azon testvéreknek és testvérnőknek. Értékeljük, amit Vér testvér tesz ezen a téren is, Szövetségünk nevében.

Kérésemre 11 gyülekezet küldött be jelentést. Mindenütt a fejlődés, egyetértés, életkedv érezhető ki a jelentésekből. Hála ezért mennyei Atyánknak. Most mindenfelé szaporodnak a gyülekezeti tagok, vasárnapi iskolák, új templomok épülnek. Gyermekek szaporodnak úgy, hogy elemi iskoláinkban nincs elég hely. Azokból, a vasárnapi iskoláinkba vegyünk be sokat. Minden gyülekezet igyekezzen aratni, mert a gabona érett és csak úgy tudjuk hozni kévéinket örömet, ha lesz arató.

Köszönöm a kedves konvenció türelmét, amellyel jelentésemet végig hallgatta. Talán mondtam valamit, amivel nem mindenki egyezik, de ez nem baj. Mi Baptisták vagyunk, nem egyezünk mindenben, de azért mégis szeretjük egymást. A Tatter tv., akinek értelmét és kifejezéseit mindig értékelem, mondtotta, hogy az ellenfél nem mindig ellenség és . . . ezt próbálom nemcsak megérteni, hanem gyakorolni is. Menjünk tehát előre együtt, Urunk nevében.

VELÜNK KRISZTUS

Felolvasta Rev. Tatter Vilmos, a 49-ik konvención.

MIELŐTT Jézus Krisztus látható formában, végképen elköszönt követőtől, több hangsúly kiemelésével, ezt is mondtotta: "Imé, én **ti veletek** vagyok." Ez a "ti veletek" könnyen így van formálva: Velünk! Vagy, ha valaki éppen személyesen értelmet, akkor: Vele. A témám is ebbe illeszkedett: **VELÜNK KRISZTUS**.

Néha én is bekapcsolom a rádiót. (Sokszor tenném, ha több időm lenne arra.) Nem régen egy vallásos társalgást hallgattam meg, melyben egy ifju nő, aki kedvelte a Krisztus ügyét, így szólott: Krisztus az én oldalom mellett állott. Ez tetszetősen hangzott, de még nem képviseli az ujszövetségi szellemet. Mint földi lények, kívánjuk hogy Krisztus legyen mi mellettünk, akár egyenként vagy együttesen. Ám az eredeti hangsúly nem áll ezen. Hanem azon, hogy — csak akkor lehet elvárni a Krisztus jelenlétét lelkileg, ha az övéi, az Ő eltávozáselőtti kijelentéseit komolyan veszik. Mármint, ha nem okozna megütközést a programbizottság részéről, így szeretném lejegyezni előadásom címét: **"TI VELETEK."** Ez pontosan utal Jézus Krisztus kijelentésére.

Kétféle Hatalom.

A "ti" alatt azokat lehet érteni, akik teljesen elhitték, — hogy Jézus Krisztusnak adatott minden hatalom mennyen és földön.

Azok, akik Krisztusért hisznek Istenben, kétféle hatalomról vesznek tudomást földi küzdelmük idején. Az **egyik** az, amit Isten helyezett el a teremtséssel az erők világában, átjárva a nagy Mindenséget, a legapróbb porcikáig. Ebbe beleérthetjük, midőn az emberek világára gondolunk, az emberi szervezetet, az elme és az egyéniség erőletételeit, valamint az emberi életre kiható erőmegnyilvánulásokat, amikről tanuszkodnak a fejlődés lehetőségei, millió formában.

A másik hatalom pedig az, ami Krisztus személyiségébe tömörült. Ő erre utalt elköszönése előtt. Nyilván a Mindenséget és földünket átjáró hatalomról itt nem szólok. Hiszen

erről egész életünkben oly sok szempontból kaptunk már oktatást. Ellenben a **másik** hatalomról, amire Jézus célzott, több összefoglaló észrevételt közlök.

Hatalmi központ az Istenségben rejlik, noha Isten felül áll minden hatalmon. Az ember egyéniségét illetőleg, úgy földi létében, mint a hallhatatlanság birodalmában, az Istenségben leledző hatalom azonban át van ruházva Krisztus személyiségébe. Ez a hatalom fölnyitja a lelkiségnek végtelenségét és elkészíti a Krisztusban hívót az Isten társaságára, anyagon és időn felüli állapotban. A hívő tapasztalja a testiséget uraló hatalomnak áldásait, miért is minden erővel ad alkalmat a Krisztus kegyelmében való nevededésnek.

Mindaz, ami az Isten uralmát, a Krisztus Anyaszentegyházát, az üdvösséget, a megváltást, az új természet elhatalmasodását, a hívő testvéri kapcsolatot és a lelki állásfoglalást illeti bármilyen körülményben, voltaképpen a Krisztustól eredő hatalomtól származik. Ezért **Krisztust senki sem képviselheti**. Neki nincsen földi helytartója; sem nem alkalmaz közbenjárást. (A közreműködés nem közbenjárás.) Krisztus a lelkiséget kitermelő hatalmát közvetlenül közli az övéivel, az Ő szándéka szerint és **ez mindig fölötte áll minden emberi szervezetségnél**, még annál is, amit egyházi berendezkedésnek minősítenek, felsőbb, amolyan totalitárius parancsra.

Ez a hatalom, minden helyzetben, jóságot terjesztő és bűnt levezető. A jóságot nem szükséges helyettesíteni semmivel sem. Éppen olyan teljes az, mint az élet. A bűn ellenben, állandó jel és figyelmeztetés, mint volt az Éden kertjében a tiltott fa, hogy ne hajoljon arra felé a Krisztusban hívó, — sőt, ha csak lehetséges, senki sem.

Jézus Krisztus ezt a kettős megbízatást hagyta az övéinek e földi létben, szinte örökségül. Viszont, ezt a kettős vállalkozást lehetetlen teljesíteni a Krisztus hatalma nélkül. A teremtségekben nincsen adva erő erre, csakis Krisztus által. Tehát a Krisztus iránti tanítványság alkuvás nélküli és a Krisztus Anyaszentegyházában rejülő lelki közösség ezt

az állásfoglalást szorgalmazza mindenképen.

Tanítás — Megtartás

A Krisztust értékelő tanítványság terjesztése nemcsak személyes, hanem közös feladat. Noha lényegesen a keresztyének közötti hangsúlyozások, amik a különféle szervezetségből erednek, azonban a föld összes népét meggazdagító tanítványság terjesztését nem lehet lekötönni semmiféle határral. Ez egyúttal az összkeresztyénség hivatása.

A tanítványság befogadásával, — szükséges a megkeresztelkedés, . . . még pedig az ujszövetség alapján. **Nem helyes ezen igazítani.** Megkeresztelkedés az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében élő hitre hivatkozik. Krisztusért ez roppant személyes állásfoglalás és a jóság terjesztésében, valamint a bűn mellőzésében, kihívás a tanítványság beiktatásába.

Csak az képes valóban tanítani, aki maga is tanul határnélküli lelkesedéssel. Ez még csodálatosabban beválik lelkileg. Egy hívő sem áll meg a szervezetség határainál. Mindig többre igyekszik, mint amit elvárnak tőle. Nála a megbélyegzés, az elkülönödés nem játszik szerepet. Ő helyesen él és lelkesedik. Ez a tanításnak a lényege. Nem teher a kereszt, hanem utjelző. A könnyebbségre való hajlásnak, a megalkuvásnak bucsut mondott, amikor Istenhez tért Krisztusért. Csodálatos tapasztalatokon ment keresztül: megértette az Isten szándékát saját életében. Krisztus tanítványa lett mindvégig. Ezt viszont a tanítványság terjesztésével igazolja. Minden tudását, képességét, erejét, odaadását ebbe fekteti. Mesterére tekintve, tanulva tanít hűségesen.

Miket hagyott Jézus az övéire — megtartás végett? A lelki színvonal, osztályonfelüliséget, testvéri együvévalóságot, igazságszeretetet, a jónak meglátását, terjesztését, a nem tanítványhoz illő magaviselet eljuttatását, társadalmilag a gonoszok a megkötését, a lelkiismereti szabadság gyakorlását, az életjogok érvényesülését, a képességek felfedezését, az ujszövetségi gyülekezeteknek való becsületes helytállást. a

Krisztus evangéliumának ismertetését, az ujszövetségi gyülekezeteknek megszervezését és fenntartását, a lelki értelem kiágazását? Mindez kétségtelenül, mellőzhetetlen. Van azonban valami, ami központja a tanításnak. János evangéliumában így van feljegyezve: . . . Uj parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti egymást. — Ján. 13, 34. —

Vagyis, nem lehet valóban tanítani a krisztusi szeretetnek gyakorlata nélkül. Van ennek a szeretetnek határa? Ki lehet kapcsolni valakit ebből a szeretetből? Ellenértékkel jár-e ez a szeretet vagy meg lehet-e azt vásárolni valamivel? Ugyebár, ebben a szeretetben rejlik a megváltásnak, megbocsátásnak, újrakezdésnek, hűséges kitartásnak, értelemnek és az egymás értékelésének a diadalma? Oly életvezetéssel jár a tanítás, hogy a Krisztus szeretete irányíthasson, erősíthessen minden állásfoglalást és kapcsolatot.

Az Uj Világ Szellemé

Midőn valaki valóban odaszánja magát Krisztusnak, hogy vele legyen, ő tulajdonképpen egy új világba lépett, amelyben lényeges szerepet játszik a Krisztus hatalma és — mindaz, amit Ő meghagyott az övéinek. Nem vallásnak, hanem egy új életnek a hive lett és ne csodálkozzunk azon, ha ő hisz alkuvás nélkül egy új korszak eljövételében. Képességek megjelölésével, több esetet említek.

Egy baptista prédikátor, a 19-ik századbeli nagy bevándorlások idején mélyen belenézett az amerikai közéletbe és szívós kitartással bontott zászlót a társadalom keresztyéniesítése végett. Ennek, többek között egy nagy következménye lett; az évek folyamán, segélyügyekben, a társadalmilag való gondoskodás kiterjedt mindenütt az országban. Angiában Bunyan János (1628-88), a Zarándok Utjának szerzője és Milton János (1608-74), a világhírű költő, kitartó küzdelemmel, sokat értek a társadalmi igazságokért.

A 20-ik század elején George Loyd megtörte az angol nemesség igazságtalan hatalmát és pártjával utat

tört a demokráciának. Teljes szabadság legelőször Rhode Island államban lépett életbe, Williams Roger (1604-83) kormányzó vezetésével. Noha sokan visszaéltek az ő csodálatos szabadságismeretével, de ő — nem élt vissza senkivel sem.

Kissé később, angol mintára, jó módúak össze akarták vásárolni — pénzharcoslási spekulációk szempontjából, — a földeket, Edwards Jonathán (1703-58) lelkész szívós küzdelemmel megmentette az országot ettől a gazdasági veszedelemtől.

Majd Whitefield György (1714-70) evangélistával, aki husz évvel élte őt túl, együtt küzdött az igazságot értékelő állásfoglalásért a kolóniák területén úgy vallásilag, mint társadalmilag és politikailag. Leland János Délen, Backus Izsák Északon, baptista prédikátorok, a forradalmi időszak (1775-83) alatt és utána, — nagy önfeláldozással harcoltak a népet értékelő szabadságért, egyben a lelkiismereti és teljes vallásszabadságért.

Hogy a vallásszabadság paragrafusa bejuthasson az alkotmányba, (1791), több száz hívő ifju önkéntesen hónapokon keresztül járta be a kolóniákat lóháton, buzdítva a telepeseket politikai elszántságra az igazságért. Abban az időben éles küzdelmek foglalkoztatták a lakosságot Amerika földjén, mert egy új ország volt vájudóban, melynek vezetői tapasztalták Krisztus közellétét.

A külmisziói megmozdulások is többet jelentettek a vallásos ráébredésnél, mert a lelkiségnek nincsenek határai. Carey Vilmos (1761-1834) Indiába plántálta át az igazságszeretetet; Judson Adonirám meg Burmába; Grenfell W. Tamás (1865—) viszont Labradóban. Livingstone Dávid (1813-73) az afrikai feketékhez ment a Krisztus értelmével. Nyomukban százával mentek, mint az új világ küldöttei, a föld minden részébe tehetséges, Krisztus szerető ifjak. óriási önfeláldozást gyakorolva, fel egészen napjainkig. Az év elején őt ifju Jézust hitvalló vesztette el életét erőszakos halállal Délamerikában, az auka indiánok földjén. Ezeknek sorai nem ritkulnak, sőt sűrűsödnek minden felekezet részéről olyanok-

kal az élen, mint a világhírű Sweitzer Albert dr, Lambree, Afrikában, vagy Hunt Lester, az aránylag még ismeretlen, de szintén alkuvásnélküli követője Krisztusnak, Thailand, Ázsiában.

Hívó Karok

Utóbb azonban egy új társadalmi szükségesség emeli karjait Krisztus biznyságtévői felé. Az anyagiasság és a földi hatalmak imádása megvakított igensok egyént, éket ütve a keresztyének között is. Kezd tetszetős kísértésekkel elhatalmasodni a dollárszomj, az érdek, a szineskedés, a langymelegség. Másrészt, mivel a megismeréssel halad az igazság értékelése is, — ha nem éppen felekezeti szempontokból, — akadnak ut egyengetők minden téren a krisztusi céloknak, az emberséges követelmények által. Ennek az általános feltárásnak megalkuvást nem ismerő lelki tudatosságra van nagy szüksége, mert a történelmi megismerés igazolja Jézus Krisztus békességes állásfoglalását az emberek iránt. A folyton izmosodó egészségügy az egész embert illetőleg a születéssel járó jogok értelmes gyakorlatát szorgalmazza. (Itt megemlítem, hogy a Szovjet tömegmódozatok műalkalmazása nem tart lépést az igazi fejlődéssel, mert az egyéniség további kibontakozását kegyetlen erőszakkal gátolja.) Földünk egységességéről a tudat egymást kölcsönösen becsülő állásfoglalást követel nemcsak a krisztusi eszméket értékelő mozgalmak részéről, hanem a világi erők által is. A nyelv szellemének a megismerése rávilágít a szándékokra. A különféle művészetek irányelvei az életet tápláló sóvárgásokat tünteti fel. Ugyanis, a mai gondolkozás nem ismer határt, előtte nincsenek fel-fujt szentségek, félelmet keltő határjelzések vagy tiltó követelmények a mult részéről. Igenis, érdeklődnek a lehetőségek száz és ezer formában azért, hogy az ember valósággal ember legyen a földön. Az emberi végzetnek ez az elfojthatatlan szomja: **helyet biztosítani az életben, a teljes boldogulás szempontjából.**

Nyilván az összes erők, amikre a mai ember ráteheti kezét, mintha ebbe a szolgálatos irányba hajolnának a modern lehetőségekkel. Világ-

gazdagsági és társadalmi fellendülés előtt állunk, de a legcsodálatosabb felemelkedést is esés, romlás követi, ha a lelkiesség nem áll a világmozgalmak központjában. Ez az egyetemes kíváncsi emeli karjait Krisztus biznyságtévői felé.

Vajjon, lehet-e valaki valóban ember Krisztus szelleme nélkül? Bajosan! Krushchev S. Nikita, az oroszok mai elbizakodottan hangos szószólója, a Kremlin uraival közölt kiáltványával rávilágított a kierőszakoltan imádott Stalin szörnyű embertelenségére. Minden valamire való történelmi esemény igazolja, akár vallásos, politikai, gazdasági vagy társadalmi szempontból, hogy a hatalmi összevonások egy-egy személyen keresztül sohasem vezetett jóra. Az embernek nem rendeltetése az egymáson való uralom, sem a földi előnyök megosztása néhány érdekelt-ség részéről, a tömegek kizsákmányolása, még ha ügyesen megalkott és iszonyatosan alátámasztott rendszerrel akarják azt az emberekre rákényszeríteni. A legjogosabb forradalmak az idők folyamán még véresebb forradalmakba fulladnak, ha csupán emberi megoldásokat alkalmaznak a helyes életvezetés kérdéseiben.

Mások megértése.

Igazságot kedvelő, józan felfogásra van szükség, nemcsak a keresztyének között, hanem az összes emberi állásfoglalásokban a földön. A krisztusi feladatok mindenki ügyének a megértését kívánja. Az irgalmas szamaritánusnak a szelleme, — szükség esetén, az ellenfélnek az ügyét is felkarolja. Nem személyvágó a jóság. A bünt ellenben, minden oldalról le kell kapcsolni, úgy egyenként, mint közös erővel. Az egész világot átkaroló állásfoglaláshoz és munkához hívnak a karok, valamint a nagy megértés s jóakarattal gyakorlásához.

Sok nem tudja, hogy más milyen helyzetben van és hogy miként érez vagy gondolkodik. Jézus ellene volt a csodavárásoknak és a jelek lesésének. Ő szorgalmas, öntudatos, mindenben megbízható, értelmes, és egymást kölcsönösen értékelő munkásokat akart alkalmazni a küzdelmek összes terein. Előtte az élet a legcsodálatosabb alkalom volt igazolni a Teremtő szándékát az emberek világában. Állandóan az Isten avaratásával tartó összhangra utalt, a-

mely mindenképpen megszilárdítja az egészséges életvezetést az emberek részéről. Kíváncsi ismerni a különféle életlehetőségeket, az elme adottságát a kimeríthetetlen kihívásaival, az igazságot kitermelő társadalmi követelményeket, valamint a személyes hitállásfoglalásnak a lelkiiséget kitermelő sóvárgásait. Nemcsak az lényeges, hogy mit mondott Jézus, hanem az is, hogy miért mondotta és hogy miért gondolkodott Ő úgy, ahogyan gondolkodott, ugyancsak, hogy miként érkezett Ő ahhoz a gondolkodásához és életvezetéséhez, amik jellemezték lényét, lelkesedését és életörömét?

Pál apostol, amidőn megismerte Krisztust, valósággal felfedezte a felebaráti jogokat és minden akadályt legyűrve, készséggel járta be az akkor ismert világot a mások jólétéért. Ő nem propagandázott, sem nem hitetgetett, hamis érdek nem rejtett a szándékaiban, hanem fáradhatatlanul terjesztette a legáldottabb jóakaratot, megértést, amik megérlelődtek lényében az igazságosság gyakorlásában. Viszont ő minden képessége és ereje ellenére, képtelen lett volna páratlan missziói tevékenységével megzavargatani az emberek életét Krisztus hatalma és jelenléte nélkül.

Nem tudom dicsérni a mártíromságot, sőt fölöslegesnek, nem az ember életébe illőnek tartom. Ragaszkodom a teljes szabadsághoz s megismeréshez, amik kikapcsolnak minden fölösleges szenvedést, bántódást megrövidülést, botránkozást, sértődést, megaláztatást, megalkuvást, erőtékozlást, mint haragot, irigységet, megtorlást és a büntető rendszernek ostoba kinövéseit. A gyógyító erők s alapelvek alkalmazását vallo, fejlett értelemmel s minden- képen embert becsülő jóakarattal, ami mindig lehetséges, amidőn Krisztus közellétének adnak alkalmat, a Krisztus ügyeihez való ragaszkodással.

A bűn sikeres lekapcsolásában és a jóság terjesztésében mindenki rendelkezhet mellőzhetlen feladattal és élethivatással. Aki hűségesen kitartanak, bátorításul mondom, — nem fognak mindig tapasztalni pártfogást és megértést az emberek részéről, miként az ő-világban Jób és az új-világban Pál, szinte magukra hagyva küzdötték át magukat. De valaki azért mindig megérti a küzdőt és az örök Jóság hatalmával áll melléje. Ez Jézus Krisztus. Akinek az örök életet jelző szavait visszhangként halljuk lényünkben: "Imé, én ti veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig. Ámen!"